

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 26. oktobra 2016*

„Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 4 — Stvarno področje uporabe — Odtegljaji od zakonskih starostnih pokojnin in vseh drugih dodatnih ugodnosti — Člen 13 — Določitev zakonodaje, ki se uporabi — Stalno prebivališče v drugi državi članici“

V zadevi C-269/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hof van Cassatie (kasacijsko sodišče, Belgija) z odločbo z dne 18. maja 2015, ki je prispela na Sodišče 8. junija 2015, v postopku

Rijksdienst voor Pensioenen

proti

Willemu Hoogstadu,

ob udeležbi

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering,

SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi A. Borg Barthet v funkciji predsednika senata, E. Levits in F. Biltgen (poročevalec), sodnika, generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za belgijsko vlado M. Jacobs in L. Van den Broeck, agentki, skupaj z N. Bonbledom in A. Percyjem, odvetnika,
- za Evropsko komisijo G. Wils in D. Martin, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nizozemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 13 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3) in kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 308) (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Rijksdienst voor Pensioenen (državni pokojninski urad, v nadaljevanju: ONP) in Willemom Hoogstadam glede odtegljaja od kapitala iz naslova dodatnih pokojnin, ki sta mu bili izplačani februarja 2008.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 1 Uredbe št. 1408/71 določa:

„[...]

(j) *zakonodaja* pomeni vse zakone, predpise in druge določbe ter vse druge sedanje ali prihodnje izvedbene ukrepe vsake države članice, ki se nanašajo na področja socialne varnosti in sisteme socialne varnosti iz člena 4(1) in (2) ali na tiste posebne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki iz člena 4(2a).

Pojem izključuje določbe obstoječih ali prihodnjih gospodarskih sporazumov, ne glede na to, ali so z odločitvijo organov oblasti postali obvezni ali vsebinsko razširjeni. Kadar pa te določbe:

(i) služijo za uveljavljanje obveznega zavarovanja, ki ga zahtevajo zakoni in predpisi iz prejšnjega pododstavka,

ali

(ii) vzpostavljajo sistem, ki ga izvaja isti nosilec, ki izvaja sisteme, uvedene z zakoni in predpisi iz prejšnjega pododstavka,

se lahko omejitev tega pojma kadarkoli prekliče z izjavo države članice, v kateri so opredeljeni sistemi, za katere se uporablja ta uredba. Tako izjavo je treba sporočiti in objaviti v skladu z določbami člena 97.

[...]“

- 4 V členu 4(1) Uredbe št. 1408/71 je določeno:

„Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

- (a) dajatve za bolezen in materinstvo;
- (b) invalidske dajatve, vključno s tistimi, ki so namenjene vzdrževanju ali izboljševanju možnosti pridobivanja zaslužka;
- (c) dajatve za starost;

- (d) dajatve za preživele osebe;
- (e) dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni,
- (f) pomoči ob smrti;
- (g) dajatve za brezposelnost;
- (h) družinske dajatve.“

5 Člen 13 navedene uredbe določa:

„1. Ob upoštevanju členov 14c in 14f se za osebe, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice. Zakonodaja, ki se uporabi, se določi v skladu z določbami tega naslova.

2. V skladu s členi 14 do 17 [Če členi 14 do 17 ne določajo drugače]:

[...]

(f) za osebo, za katero se zakonodaja države članice preneha uporabljati, ne da bi se začela zanjo uporabljati zakonodaja druge države članice v skladu z enim od pravil, določenih v prejšnjih pododstavkih, ali v skladu z eno od izjem ali posebnih določb, določenih v členih 14 do 17, velja zakonodaja države članice, na ozemlju katere ima stalno prebivališče, samo v skladu z določbami te zakonodaje.“

6 Člen 33(1) iste uredbe določa:

„Nosilec države članice, ki je odgovoren za izplačevanje pokojnine in ki uporablja zakonodajo, po kateri se prispevki za zavarovanje za primer bolezni ali materinstva plačujejo od pokojnin, je pooblaščen, da opravi te odvedbe, izračunane v skladu s to zakonodajo, od pokojnine, ki jo izplačuje, če stroški dajatev po členih 27, 28, 28a, 29, 31 in 32 bremenijo nosilca te države članice.“

Belgijsko pravo

7 Člen 191, prvi odstavek, točka 7, wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 (zakon o obveznem zdravstvenem zavarovanju in socialnih prejemkih, usklajen 14. junija 1994; *Belgisch Staatsblad* z dne 27. avgusta 1994, str. 21524, v nadaljevanju: usklajeni zakon z dne 14. julija 1994) je v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari, določal:

„Odtegljaj v višini 3,55 % se uporabi za zakonske pokojnine iz naslova starosti, upokojitve in dopolnjene delovne dobe, za vdovske ali družinske pokojnine ter za vsako drugo ugodnost, ki velja kot taka, in za vsako ugodnost, ki je namenjena dopolnitvi pokojnine – tudi če ta še ni bila pridobljena – in se prizna na podlagi zakonskih, uredbenih ali statutarnih določb ali na podlagi določb, ki izhajajo iz pogodbe o zaposlitvi, notranjih pravil podjetja ali kolektivne pogodbe za podjetja ali sektorje. Ta odtegljaj se uporabi tudi za ugodnosti, ki nadomeščajo ali dopolnjujejo pokojnino in ki so dodeljene samozaposlenim na podlagi kolektivnega ali individualnega pokojninskega načrta, h kateremu pristopi podjetje.“

8 Člen 3a koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 191, eerste lid 1, 7°, van de wet betreffende de de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (kraljeva uredba o izvajanju člena 191, prvi odstavek, točka 7, usklajenega zakona z dne 14. junija 1994

o obveznem zdravstvenem zavarovanju in socialnih prejemkih) z dne 15. septembra 1980 (*Belgisch Staatsblad* z dne 23. septembra 1980, str. 10869) je v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari, določal:

„Ocena mesečnih zneskov iz člena 2(1) se izvede najprej ob izteku koledarskega leta, v katerem so bile plačane pokojnine in dodatne ugodnosti. Vendar ocena mesečnih zneskov ugodnosti, ki se enkratno dodelijo osebam, ki še niso upokojeanci, velja tudi za nadaljnja leta, ki morajo poteči, da prejemnik teh ugodnosti doseže normalno upokojitveno starost. Morebitni pozitivni saldo se lahko vrne le po tem, ko [ONP] ugotovi, da bruto skupni znesek pokojnin in dodatnih ugodnosti ostaja pod pragom.“

- 9 Člen 68(1) wet houdende sociale bepalingen (zakon o socialnih določbah) z dne 30. marca 1994 (*Belgisch Staatsblad* z dne 31. marca 1994, str. 8866, v nadaljevanju: zakon z dne 30. marca 1994) je v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari, določal:

„[...]

(c) ‚dodatna ugodnost‘ je katera koli ugodnost, ki je namenjena dopolnitvi pokojnine iz točke (a) ali (b) – tudi če ta še ni bila pridobljena – in se prizna na podlagi zakonskih, uredbenih ali statutarnih določb oziroma na podlagi določb, ki izhajajo iz pogodbe o zaposlitvi, notranjih pravil podjetja, kolektivne pogodbe ali sektorske pogodbe, ne glede na to, ali se ta ugodnost priznava periodično ali v obliki kapitala.

Za dodatno ugodnost v smislu točke (c) se štejejo tudi:

rente, opredeljene v točki (a), 1, izplačane kot kapital;

vsakršna ugodnost, ki je v okviru individualnega pokojninskega načrta [...] izplačana osebi, ne glede na njen status [...].“

- 10 Člen 68(5), drugi in peti pododstavek, zakona z dne 30. marca 1994 določa:

„Belgijski zavezanec za plačilo dodatne ugodnosti, ki se po 31. decembru 1996 izplača kot kapital in katere bruto znesek presega 2.478,94 EUR, po uradni dolžnosti pri plačilu te ugodnosti odtegne 2 % bruto zneska kapitala.

[...]

Če se pri prvem plačilu dokončnega zneska zakonske pokojnine, ki sledi izplačilu kapitala, odstotek odtegljaja, ki ga je treba uporabiti na podlagi odstavka 2, izkaže za nižji, kot je odstotek odtegljaja, uporabljenega za kapital, [ONP] prejemniku vrne znesek, ki ustreza razliki med zneskom odtegljaja, uporabljenega za kapital, in zneskom, ki se dobi z množenjem tega istega kapitala z odstotkom odtegljaja, ki ga je treba uporabiti na podlagi odstavka 2. Če pride do vračila več kot šest mesecev po prvem plačilu dokončnega zneska zakonske pokojnine, [ONP] *ex lege* prejemniku dolguje zamudne obresti od vrnjenega zneska. Te obresti, katerih obrestna mera znaša 4,75 % letno, začnejo teči prvega dne v mesecu po izteku šestmesečnega roka. Kralj obrestno mero teh zamudnih obresti lahko prilagodi.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 11 W. Hoogstad, nizozemski državlján, je bil od 1. novembra 1996 do 31. decembra 2004 zaposlen pri belgijskem delodajalcu, ki je zanj vplačeval prispevke za dve dodatni pokojnini. Ko je končal poklicno kariero, se je leta 2007 s svojo soprogo, ki je državljanka Irske, preselil v to državo članico.

- 12 Ko je W. Hoogstad februarja 2008 dopolnil 60 let, mu je bil izplačan kapital iz naslova dveh dodatnih pokojnin.
- 13 V Belgiji je bil za ta kapital uporabljen odtegljaj. Prvi odtegljaj v višini 3,55 % je bil uporabljen na podlagi člena 191, prvi odstavek, točka 7, usklajenega zakona z dne 14. julija 1994 v korist Institut national d'assurance maladie invalidité (državni zavod za zdravstveno in invalidsko zavarovanje, v nadaljevanju: INAMI), ki mora prihodek razdeliti med pristojne nosilce sistema zdravstvenega zavarovanja. Drugi odtegljaj v višini 2 % je bil dodeljen ONP na podlagi člena 68 zakona z dne 30. marca 1994 zaradi krepitev solidarnosti med različnimi kategorijami upokojujencev (solidarnostni prispevek) in, dolgoročno, zaradi uvajanja selektivnih prilagoditev najnižjih pokojnin.
- 14 W. Hoogstad je z začetno procesno vlogo z dne 31. decembra 2009 zahteval vračilo zneskov, ki so mu bili tako odvzeti, ker naj se zanj na datum izplačila teh zneskov kapitala ne bi uporabljala belgijska zakonodaja s področja socialne varnosti.
- 15 INAMI in ONP je bilo s sodbo tribunal de arbeidsrechtbank Brussel (delovno sodišče v Bruslju, Belgija) z dne 28. oktobra 2011 naloženo vračilo odtegnjenih zneskov. Potem ko ONP ni uspel s pritožbo pred arbeidshof Brussel (višje delovno sodišče v Bruslju, Belgija), je vložil kasacijsko pritožbo.
- 16 ONP trdi, da so bila izplačila kapitala dodatnih pokojnin W. Hoogstadu izvedena iz naslova izpolnjevanja zavez v okviru sistemov, ki se ne štejejo za „zakonodajo“ v smislu člena 1(j), prvi pododstavek, Uredbe št. 1408/71, in da torej ti zneski ne spadajo na stvarno področje uporabe te uredbe. Zato naj odtegljaji od dodatnih pokojnin ne bi bili nezdružljivi s členom 13(1) te uredbe.
- 17 V teh okoliščinah je Hof van Cassatie (kasacijsko sodišče, Belgija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 13(1) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da nasprotuje pobiranju prispevka – na primer odtegljaja, uporabljanega v skladu s členom 191, prvi odstavek, točka 7, usklajenega zakona z dne 14. julija 1994, in solidarnostnega prispevka, ki je dolgovan v skladu s členom 68 zakona z dne 30. marca 1994 o socialnih določbah – od dajatev belgijskih sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja, pri katerih ne gre za zakonodajo v smislu člena 1(j), prvi pododstavek, te uredbe, če so omenjene dajatve dolgovane upravičencu s stalnim prebivališčem zunaj Belgije, za katerega se v skladu s členom 13(2)(f) navedene uredbe uporablja zakonodaja o socialni varnosti države članice, v kateri ima stalno prebivališče?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

- 18 Najprej, belgijska vlada meni, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten, ker predložitveno sodišče izhaja iz napačnega postulata, da so odtegljaji od dajatev iz belgijskih dodatnih pokojninskih sistemov dokončni in jih ni mogoče povrniti. Ker pa sta bila prvotno odtegnjena zneska v celoti vrnjena, zahtevana razlaga za rešitev spora v zadevi v glavni stvari dejansko ni več koristna.
- 19 Poleg tega v skladu z ustaljeno sodno prakso izključno nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in mora prevzeti odgovornost za izrečeno sodno odločbo, glede na značilnosti zadeve presodi nujnost pridobitve predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in upoštevnost vprašanj, ki jih zastavi Sodišču. Ker se postavljena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije, mora Sodišče načeloma odločiti (glej med drugim sodbi z dne 15. junija 2000, Seherer, C-302/98, EU:C:2000:322, točka 20, in z dne 25. oktobra 2012, Folien Fischer in Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, točka 25).

- 20 Sprejetje predhodne odločbe o vprašanju, ki ga postavi nacionalno sodišče, je mogoče zavrni le, kadar je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nikakršne zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, kadar gre za hipotetičen problem ali kadar Sodišče nima na voljo potrebnih dejanskih in pravnih elementov, da bi lahko koristno odgovorilo na postavljena vprašanja (glej zlasti sodbi z dne 22. junija 2010 v združenih zadevah Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 27, in z dne 28. februarja 2012 v zadevi Inter-Environnement Wallonie in Terre wallonne, C-41/11, EU:C:2012:103, točka 35).
- 21 V obravnavanem primeru pa ni tako, saj je predložitveno sodišče jasno navedlo razloge, iz katerih je postavilo vprašanje za predhodno odločanje in potrebuje odgovor na to vprašanje za rešitev spora, o katerem odloča.
- 22 Zato je treba ugotoviti, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vsebinska obravnava

- 23 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 13(1) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa odtegljaj socialnega prispevka od dajatev iz naslova dodatnih pokojninskih sistemov, čeprav prejemnik teh dodatnih pokojnin v tej državi nima stalnega prebivališča in se zanj na podlagi člena 13(2)(f) te uredbe uporablja zakonodaja s področja socialne varnosti države članice, v kateri ima stalno prebivališče.
- 24 Zato da se predložitvenemu sodišču da koristen odgovor, je treba najprej opozoriti, da v skladu s členom 1(j), prvi pododstavek, Uredbe št. 1408/71 „zakonodaja“ pomeni vse zakone, predpise in druge določbe ter vse druge sedanje ali prihodnje izvedbene ukrepe vsake države članice, ki se nanašajo na področja socialne varnosti in sisteme socialne varnosti, zajeta v členu 4(1) in (2).
- 25 Vendar pa v skladu z drugim pododstavkom tega člena 1(j) pojem „zakonodaja“ izključuje določbe obstoječih ali prihodnjih pogodb, ne glede na to, ali so z odločitvijo organov oblasti postale obvezne ali je bilo razširjeno področje njihove uporabe.
- 26 Čeprav je iz samega besedila vprašanja za predhodno odločanje razvidno, da dajatve iz sistemov dodatnih pokojnin, ki jih je prejel W. Hoogstad v zadevi v glavni stvari, „niso zakonodaja v smislu člena 1(j), prvi pododstavek, Uredbe št. 1408/71“, pa lahko prispevek, ki je odtegnjen od dajatev iz teh sistemov dodatnih pokojnin, spada na področje uporabe te uredbe.
- 27 Sodišče je namreč že presodilo, da je za pojem „zakonodaja“ značilno, da je širok, zajema namreč vse vrste zakonov in drugih predpisov, ki jih sprejmejo države članice, in ga je treba razumeti tako, da zajema vse nacionalne ukrepe, ki se uporabljajo za zadevno področje (sodba z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 32).
- 28 V tem kontekstu je Sodišče navedlo, da je odločilen element za namene uporabe Uredbe št. 1408/71 neposredna in dovolj upoštevna zveza zadevne določbe z zakoni, ki urejajo področja socialne varnosti, ki so naštetja v členu 4 Uredbe št. 1408/71 (sodbe z dne 18. maja 1995, Rheinhold & Mahla, C-327/92, EU:C:1995:144, točka 23; z dne 15. februarja 2000, Komisija/Francija, C-34/98, EU:C:2000:84, točka 35; z dne 15. februarja 2000, Komisija/Francija, C-169/98, EU:C:2000:85, točka 33, in z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 23).
- 29 Okoliščina, da je dajatev v nacionalni zakonodaji opredeljena kot „davek“, zato ne izključuje, da bi se lahko za to isto dajatev z vidika Uredbe št. 1408/71 štelo, da spada na področje uporabe te uredbe (sodba z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 24 in navedena sodna praksa).

- 30 Poleg tega je Sodišče presodilo, da dajatve, ki niso odmerjene od dohodkov delavcev iz zaposlitve ali nadomestnih dohodkov, temveč so odmerjene od dohodkov od premoženja, lahko spadajo na področje uporabe te uredbe, če se ugotovi, da je prihodek od teh dajatev neposredno in specifično namenjen financiranju nekaterih področij socialne varnosti v zadevni državi članici (sodba z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 28).
- 31 Enak sklep velja za dajatve iz postopka v glavni stvari, ki zadevajo prejemke iz naslova dodatnih pokojninskih sistemov, saj je prihodek od teh dajatev neposredno in specifično namenjen financiranju nekaterih področij socialne varnosti v zadevni državi članici.
- 32 To razlago poleg tega podkrepljujejo cilj Uredbe št. 1408/71 in načela, na katerih ta temelji.
- 33 Za zagotovitev prostega gibanja delavcev v Evropski uniji, tako da se predpiše načelo enakega obravnavanja teh delavcev z vidika različnih nacionalnih zakonodaj, je bil namreč v naslovu II Uredbe št. 1408/71 vzpostavljen sistem koordinacije, ki se nanaša predvsem na določitev zakonodaje ali zakonodaj, ki se uporabljajo za zaposlene in samozaposlene osebe, ki v različnih okoliščinah uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja (glej v tem smislu sodbe z dne 3. aprila 2008, Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, točka 20; z dne 3. marca 2011, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, točki 25 in 28, in z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 34).
- 34 Zaradi celovitosti tega sistema kolizijskih pravil je nacionalnim zakonodajalcem vseh držav članic odvzeta pristojnost, da po svoje določijo obseg in pogoje za uporabo svoje zakonodaje, kar zadeva osebe, za katere ta velja, in ozemlje, na katerem učinkujejo nacionalne določbe (sodbe z dne 10. julija 1986, Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, točka 14; z dne 5. novembra 2014, Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, točka 54, in z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 35).
- 35 V zvezi s tem člen 13(1) Uredbe št. 1408/71 določa, da se za osebe, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice, kar – razen v primerih iz členov 14c in 14f – izključuje kakršno koli prekrivanje več nacionalnih zakonodaj za isto obdobje (glej v tem smislu sodbi z dne 5. maja 1977, Perenboom, 102/76, EU:C:1977:71, točka 11, in z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 36).
- 36 Namen tega načela uporabe ene zakonodaje na področju socialne varnosti je izogniti se zapletom, ki bi lahko nastali zaradi hkratne uporabe več nacionalnih zakonodaj, in odpraviti neenako obravnavanje, ki bi ga za osebe, ki se gibljejo v Uniji, lahko povzročilo delno ali popolno prekrivanje zakonodaj, ki se uporabljajo (glej v tem smislu sodbe z dne 15. februarja 2000, Komisija/Francija, C-34/98, EU:C:2000:84, točka 46; z dne 15. februarja 2000, Komisija/Francija, C-169/98, EU:C:2000:85, točka 43, in z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 37).
- 37 Načelo ene zakonodaje, ki se uporabi, pa zadeva le situacije, na katere se sklicujejo člen 13(1) in členi od 14 do 17 Uredbe št. 1408/71, saj ti določajo kolizijska pravila, ki jih je treba uporabiti v različnih primerih.
- 38 Od takrat, ko je bila z Uredbo Sveta (EGS) št. 2195/91 z dne 25. junija 1991 (UL 1991, L 206, str. 2) o spremembi Uredbe št. 1408/71 v člen 13(2) Uredbe št. 1408/71 vstavljena točka (f), pa se načelo ene zakonodaje uporablja tudi za delavce, ki so dokončno prenehali poklicno dejavnost.
- 39 V konkretnem primeru je treba poudariti, da se za W. Hoogstada kot upokojenca, ki prebiva na Irskem, v skladu s členom 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 uporablja zakonodaja te države članice s področja socialne varnosti in mu torej, kar med drugim zadeva dajatve iz naslova dodatnih pokojnin, druga država članica ne more naložiti spoštovanja zakonskih določb, s katerimi so uvedeni prispevki, ki imajo neposredno in dovolj upoštevno zvezo z zakoni, ki urejajo področja socialne varnosti, naštetá v členu 4 Uredbe št. 1408/71.

- 40 Določbe člena 33 Uredbe št. 1408/71, v skladu s katerimi lahko država članica od imetnika pokojnine ali rente pobira prispevke za zdravstveno zavarovanje, če ona nosi z njimi povezane dajatve te ugotovitve ne postavijo pod vprašaj.
- 41 Člen 33 Uredbe št. 1408/71 je namreč treba razlagati glede na člene 27, 28 in 28a iz naslova III, poglavje I, oddelek 5, uredbe, ki se uporablja za pravice imetnikov pokojnin ali rent in njihovih družinskih članov, ki se nanašajo bodisi na položaj, ko imetnik prejema pokojnino ali rento, ki mu pripada na podlagi zakonodaje dveh ali več držav članic, bodisi na položaj, ko imetnik prejema pokojnino na podlagi zakonodaje zgolj ene države članice, vendar nima nobene pravice do dajatev v državi svojega stalnega prebivališča (glej v tem smislu sodbo z dne 15. junija 2000, Seherer, C-302/98, EU:C:2000:322, točka 26).
- 42 Zato na podlagi obstoja materialnih pravil glede pravic imetnikov pokojnin ali rent, ki se v nobenem primeru ne uporabljajo za upokojence ali za dodatne pokojnine, pridobljene na podlagi pogodbenih določil (glej v tem smislu sodbo z dne 16. januarja 1992, Komisija/Francija, C-57/90, EU:C:1992:10, točka 20), ni mogoče sklepati, da je odtegljaj socialnih prispevkov od takih dodatnih pokojnin združljiv z načelom ene zakonodaje, ki se uporabi, ki je določeno v členu 13(1) Uredbe št. 1408/71.
- 43 Glede na vse prej navedene preudarke je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da člen 13(1) Uredbe št. 1408/71 nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da se od dajatev, ki izvirajo iz dodatnih pokojninskih sistemov, odtegnejo prispevki, ki imajo neposredno in dovolj upoštevno zvezo z zakoni, ki urejajo področja socialne varnosti, naštetja v členu 4 te uredbe, čeprav prejemnik teh dodatnih pokojnin nima stalnega prebivališča v tej državi članici in se zanj v skladu s členom 13(2)(f) iste uredbe uporablja zakonodaja s področja socialne varnosti države članice, v kateri ima stalno prebivališče.

Stroški

- 44 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) razsodilo:

Člen 13(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 in kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998, nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da se od dajatev, ki izvirajo iz dodatnih pokojninskih sistemov, odtegnejo prispevki, ki imajo neposredno in dovolj upoštevno zvezo z zakoni, ki urejajo področja socialne varnosti, naštetja v členu 4 Uredbe št. 1408/71, kakor je bila spremenjena, čeprav prejemnik teh dodatnih pokojnin nima stalnega prebivališča v tej državi članici in se zanj v skladu s členom 13(2)(f) iste uredbe, kakor je bila spremenjena, uporablja zakonodaja s področja socialne varnosti države članice, v kateri ima stalno prebivališče.

Podpisi